

RAPORT Z PODJĘTYCH DZIAŁAŃ¹

Informacja o środkach mających na celu wykonanie wyroku w sprawie *Płonka przeciwko Polsce*

Opis sprawy

Płonka, skarga nr 20310/02, wyrok z dnia 31/03/2009, ostateczny w dniu 30/06/2009

Sprawa dotyczy naruszenia prawa skarżącej do rzetelnego procesu sądowego z uwagi na brak pomocy prawnej w początkowej fazie postępowania karnego toczącego się przeciwko niej (naruszenie art. 6 § 3 (c) w związku z art. 6 § 1 Konwencji).

Trybunał stwierdził, że przyznanie się do winy przez skarżącą w początkowym etapie pod nieobecność obrońcy miało wpływ na jej skazanie. Samo twierdzenie, że skarżąca była poinformowana o prawie odmowy składania zeznań oraz do korzystania z pomocy obrońcy, nie zostało uznane przez Trybunał za wiarygodne. W konsekwencji, zrzeczenie się prawa do obrony gwarantowanego w ramach prawa do rzetelnego procesu nie było jasne i jednoznaczne. (§ 37 wyroku Trybunału). Trybunał uznał, że w niniejszym przypadku, biorąc pod uwagę alkoholizm skarżącej oraz to, że spożyła ona znaczną ilość alkoholu w przeddzień aresztowania, twierdzenie, że została ona pouczone o prawie do zachowania milczenia lub prawie do adwokata, nie może być uważane za niezawodne i wystarczające. W konsekwencji Trybunał uznał, że nie miało miejsca jednoznaczne zrzeczenie się przez skarżącą prawa do rzetelnego procesu.

I. Wypłata słusznego zadośćuczynienia oraz środki o charakterze indywidualnym

1) Słuszne zadośćuczynienie

Szkody materialne	Szkody niematerialne	Koszty i wydatki	Suma
-	2 000 EUR	-	2 000 EUR
Wypłacono w dniu 16/09/2009			

2) Środki indywidualne

W odniesieniu do naruszenia art. 6 § 3 (c) w związku z art. 6 § 1 Konwencji skarżąca miała możliwość wznowienia postępowania karnego w oparciu o art. 540 § 3 kodeksu postępowania karnego. Trybunał przyznał skarżącej słuszne zadośćuczynienie za szkody moralne. W tych okolicznościach żadne dodatkowe środki nie wydają się konieczne.

W tych okolicznościach, żadne dodatkowe środki nie wydają się konieczne.

II. Środki o charakterze ogólnym

Naruszenie art. 6 § 3 (c) w związku z art. 6 § 1 Konwencji w niniejszej sprawie miało charakter izolacyjny i wynikało z uchybień w postępowaniu przygotowawczym. W związku z

¹ Informacja przekazana przez polskie władze w dniu 20 października 2011r.

powyższym wydaje się, iż w celu uniknięcia podobnych naruszeń właściwe będzie opublikowanie i rozpowszechnienie wyroku Trybunału.

Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka został przetłumaczony oraz opublikowany na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości (www.ms.gov.pl). Wyrok został przesłany do prezesów wszystkich sądów apelacyjnych oraz do Prokuratury Krajowej, celem jego rozpowszechnienia wśród sędziów i prokuratorów, oraz do Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury z prośbą o uwzględnienie problematyki ujętej w jego treści w programie szkolenia sędziów i prokuratorów. [pismo DPC-II-073-62/10]

W tych okolicznościach, żadne dodatkowe środki nie wydają się konieczne.

III. Wnioski pozwanego państwa

Rząd uważa, że dalsze środki o charakterze indywidualnym nie są konieczne w niniejszej sprawie oraz, że przyjęte środki o charakterze ogólnym, w szczególności publikacja i rozpowszechnienie wyroku Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, będą wystarczające do stwierdzenia, że Polska wypełniła swoje zobowiązania wynikające z art. 46 ust. 1 Konwencji.